

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 204

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 aprilie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
77.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2011 pentru reglementarea unor măsuri privind asigurarea cantităților de apă grea și de octoxid de uraniu pentru unitățile 1—4 de la Centrala nucleareo-electrică Cernavodă	2	
350.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2011 pentru reglementarea unor măsuri privind asigurarea cantităților de apă grea și de octoxid de uraniu pentru unitățile 1—4 de la Centrala nucleareo-electrică Cernavodă	2	
★			
78.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2011 pentru reglementarea unor măsuri privind finanțarea regiilor autonome aeroportuare cu specific deosebit, de interes local	3	
351.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2011 pentru reglementarea unor măsuri privind finanțarea regiilor autonome aeroportuare cu specific deosebit, de interes local	3	
★			
79.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2012 privind preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului a creanțelor asupra Societății Comerciale AVERSA — S.A. București, administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală prin organul fiscal competent	4	
352.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2012 privind preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului a creanțelor asupra Societății Comerciale AVERSA — S.A. București, administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală prin organul fiscal competent	4	
★			
364.	— Decret privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea din Serviciul de Informații Externe	5	
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI			
14.	— Hotărâre cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția pentru Căi Ferate a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 881/2004 (text cu relevanță pentru SEE) — COM (2013) 27 final	5–6	
15.	— Hotărâre cu privire la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind siguranța feroviară (reformare) (text cu relevanță pentru SEE) — COM (2013) 31 final		6
16.	— Hotărâre cu privire la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de asigurare a unui nivel comun de securitate a rețelelor și a informației în Uniune COM (2013) 48 final		7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	Decizia nr. 47 din 12 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 113 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală		8–9
	Decizia nr. 56 din 12 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală		9–11
	Decizia nr. 61 din 21 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004		11–13
	Decizia nr. 70 din 21 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor		13–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
435.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, privind împuternicirea persoanelor din cadrul aparatului de inspecție economico-financiară de a constata contravențiile și a aplica sancțiunile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice		15
559/M.26/34/8.157.	— Ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, al ministrului apărării naționale, al ministrului afacerilor interne și al directorului Serviciului Român de Informații privind modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale, al ministrului apărării naționale, al ministrului administrației și internelor și al directorului Serviciului Român de Informații nr. 1.453/M.34/18.769/10.161/2011 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea, funcționarea și structura Comisiei centrale de contestații din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, precum și pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea, funcționarea și structura comisiilor de contestații din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații		15–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 118/2011 pentru reglementarea unor măsuri
privind asigurarea cantităților de apă grea și de octoxid
de uraniu pentru unitățile 1—4 de la Centrala
nuclearo-electrică Cernavodă**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118 din 22 decembrie 2011 pentru reglementarea unor măsuri privind asigurarea cantităților de apă grea și de octoxid de uraniu pentru unitățile 1—4 de la Centrala nuclearo-electrică Cernavodă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 29 decembrie 2011.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**GEORGE-CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU**

București, 5 aprilie 2013.
Nr. 77.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 118/2011 pentru reglementarea
unor măsuri privind asigurarea cantităților de apă grea
și de octoxid de uraniu pentru unitățile 1—4
de la Centrala nuclearo-electrică Cernavodă**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2011 pentru reglementarea unor măsuri privind asigurarea cantităților de apă grea și de octoxid de uraniu pentru unitățile 1—4 de la Centrala nuclearo-electrică Cernavodă și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 4 aprilie 2013.
Nr. 350.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

L E G E
privind aprobarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 61/2011 pentru reglementarea unor măsuri
privind finanțarea regiilor autonome aeroportuare
cu specific deosebit, de interes local

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61 din 29 iunie 2011 pentru reglementarea unor măsuri privind finanțarea regiilor autonome aeroportuare cu specific deosebit, de interes local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 30 iunie 2011, cu următoarea modificare:

— **În anexă, litera c) a articolului 3 va avea următorul cuprins:**
„c) furnizarea de servicii aeroportuare auxiliare transportului aerian.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU

București, 5 aprilie 2013.
Nr. 78.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 61/2011 pentru reglementarea
unor măsuri privind finanțarea regiilor autonome aeroportuare
cu specific deosebit, de interes local

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2011 pentru reglementarea unor măsuri privind finanțarea regiilor autonome aeroportuare cu specific deosebit, de interes local, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 4 aprilie 2013.
Nr. 351.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 54/2012 privind preluarea de către Autoritatea
pentru Valorificarea Activelor Statului a creanțelor
asupra Societății Comerciale AVERSA — S.A. București,
administrare de Agenția Națională de Administrare Fiscală
prin organul fiscal competent**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54 din 26 septembrie 2012 privind preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului a creanțelor asupra Societății Comerciale AVERSA — S.A. București, administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală prin organul fiscal competent, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 28 septembrie 2012, cu următoarea modificare:

— **La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — (1) Fac obiectul preluării de către AVAS creanțele bugetare, respectiv impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri ale bugetului general consolidat, inclusiv accesorii, precum și creanțele născute după data deschiderii procedurii falimentului și până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, administrate de ANAF, prin organul fiscal competent, asupra Societății Comerciale AVERSA — S.A. București și înscrise în Tabelul definitiv consolidat al creanțelor din procedura de insolvență a debitoarei.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 5 aprilie 2013.
Nr. 79.

PREȘEDINTELE SENATULUI
**GEORGE-CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU**

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 54/2012 privind preluarea
de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului
a creanțelor asupra Societății Comerciale AVERSA — S.A.
București, administrate de Agenția Națională de Administrare
Fiscală prin organul fiscal competent**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2012 privind preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului a creanțelor asupra Societății Comerciale AVERSA — S.A. București, administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală prin organul fiscal competent, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 4 aprilie 2013.
Nr. 352.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea din Serviciul de Informații Externe

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere propunerea directorului Serviciului de Informații Externe,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 13 aprilie 2013, doamna general de brigadă cu o stea menționată în anexa*) care face parte integrantă din prezentul decret trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 8 aprilie 2013.

Nr. 364.

*) Anexa conține informații clasificate, potrivit legii, și urmează regimul juridic prevăzut de Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

H O T Ă R Ă R I A L E S E N A T U L U I

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

S E N A T U L

H O T Ă R Ă R E

**cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului
privind Agenția pentru Căi Ferate a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (CE)
nr. 881/2004 (text cu relevanță pentru SEE) — COM (2013) 27 final**

Luând act de Raportul Comisiei economice, industriei și servicii nr. XX/109 din 28 martie 2013 și de Raportul Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/222 din 28 martie 2013, plenul Senatului, în ședința din data de 2 aprilie 2013, a constatat că propunerea de regulament încalcă principiul subsidiarității.

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului (nr. 2) anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Senatul a apreciat că aplicarea regulamentului va conduce la garantarea unui nivel ridicat de siguranță și la îmbunătățirea poziției concurențiale a sectorului feroviar, asigurarea celui mai înalt grad posibil de transparență și a unui flux informațional eficient în privința nivelului siguranței feroviare, creșterea interoperabilității rețelei transeuropene și creșterea calificării profesionale a mecanicilor de locomotive.

(2) Totuși, în contradicție cu principiul subsidiarității, o implicare extinsă a Agenției pentru Căi Ferate a Uniunii Europene (ERA) în activitățile pe care în prezent le desfășoară autoritățile feroviare naționale, inclusiv cea din România, va conduce la reducerea rolului acestor autorități. Există riscul

creșterii costurilor de certificare pentru operatorii de transport feroviar și industria producătoare, în special pentru cei care operează pe piețe naționale (inclusiv cea din România). În acest context, se consideră că este necesar să se efectueze o analiză mai atentă a distribuției optime a atribuțiilor între ERA și autoritățile naționale de siguranță, cu privire la certificarea de siguranță a operatorilor feroviari și a materialului rulant. În acest sens se impune o abordare precaută față de transferul de competențe către ERA, ținând cont de riscul creșterii costurilor de certificare pentru operatori și industria producătoare, în special pentru cei care operează exclusiv pe piețe naționale.

(3) În ceea ce privește modul de abordare a rețelelor locale și regionale izolate, se propune excluderea acestora din domeniul de aplicare al regulamentului și menținerea mecanismelor administrative naționale existente. În conformitate cu principiul subsidiarității, se consideră că ERA are numai sarcina de reglementare și, eventual, își poate extinde atribuțiile necesare în vederea verificării, coordonării și

supervizării activității agențiilor feroviare naționale. În acest context, ERA va putea interveni corectiv în cazul în care la nivel național nu sunt respectate procedurile și reglementările europene.

Art. 2. — Avizul motivat cuprins în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de către Senat în ședința din 2 aprilie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 2 aprilie 2013.
Nr. 14.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

cu privire la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind siguranța feroviară (reformare) (text cu relevanță pentru SEE) — COM (2013) 31 final

Luând act de Raportul Comisiei economice, industriei și servicii nr. XX/113 din 28 martie 2013 și de Raportul Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/223 din 28 martie 2013, plenul Senatului, în ședința din data de 2 aprilie 2013, a constatat că propunerea de directivă încalcă principiul subsidiarității.

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului (nr. 2) anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Senatul a apreciat că aplicarea directivei va conduce la garantarea unui nivel ridicat de siguranță și eficiență, în condițiile în care în locul mai multor certificate eliberate în prezent de către fiecare stat membru va fi eliberat un singur certificat, emis în maximum 4 luni, spre deosebire de situația actuală în care eliberarea unui certificat poate dura mai mulți ani.

(2) Cu toate avantajele enunțate, se consideră că trebuie clarificat mecanismul de colaborare între autoritățile naționale de siguranță și Agenția pentru Căi Ferate a Uniunii Europene (ERA), astfel încât soluția finală propusă să nu reprezinte o povară administrativă și financiară pentru operatorii de transport feroviar și să avantajeze toate statele membre.

(3) În ceea ce privește „certificatul unic de siguranță”, propus pentru a fi acordat de ERA, este necesară o abordare precaută, în sensul emiterii acestuia de către ERA doar pentru întreprinderile feroviare care operează în trafic internațional, lăsând posibilitatea autorităților feroviare naționale să emită, conform principiului subsidiarității, acest tip de certificat pentru întreprinderile feroviare care operează la nivel național.

(4) Centralizarea excesivă la nivelul ERA este inoportună pentru întreprinderile feroviare din România, care, de asemenea, ar putea plăti și un preț mai ridicat pentru obținerea „certificatului de siguranță” acordat de ERA în raport cu prețul practicat de autoritatea feroviară națională din România.

Art. 2. — Avizul motivat cuprins în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de către Senat în ședința din 2 aprilie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 2 aprilie 2013.
Nr. 15.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

cu privire la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de asigurare a unui nivel comun de securitate a rețelelor și a informației în Uniune COM (2013) 48 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului (nr. 2) anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

luând act de Raportul Comisiei economice, industriei și servicii nr. XX/87 din 3 aprilie 2013, plenul Senatului, în ședința din data de 8 aprilie 2013, a constatat că propunerea de directivă respectă principiile subsidiarității și proporționalității. În urma analizării fondului propunerii și în perspectiva negocierilor care se vor desfășura,

Senatul subliniază următoarele aspecte și adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Cu privire la obligațiile statelor membre de a desemna o autoritate națională competentă în domeniul securității rețelelor și sistemelor informatice, Senatul a precizat că, la nivelul statelor membre, există structuri care: au competențe strict delimitate de reglementare în sectorul comunicațiilor electronice, echipe de intervenție în caz de urgență informatică (în România, Centrul Național de Răspuns la Incidente de Securitate Cibernetică — *CERT*) sau autorități pentru protecția datelor cu caracter personal. În conformitate cu dispozițiile propunerii de directivă, va fi dificil să se desemneze autoritatea competentă. În acest sens, se propune eliminarea din cuprinsul propunerii de directivă a prevederii care impune ca *CERT* să fie înființată în cadrul autorității competente și se susține ideea înființării unor *CERT*-uri sectoriale care să lucreze în strânsă colaborare cu *CERT*-ul național.

(2) Referitor la categoriile de furnizori de servicii pentru societatea informațională, Senatul a considerat că nu este oportună o simplă enumerare a acestora, datorită faptului că se pot genera confuzii cu privire la încadrarea unui anumit furnizor în una dintre categoriile menționate. În vederea evitării unor astfel de neclarități juridice, este mai adecvat, pe de o parte, să se definească categoriile de furnizori și, pe de altă parte, să se includă anumite tipuri de furnizori în sfera de aplicare a propunerii de directivă. În sprijinul acestei soluții, Senatul a menționat rețelele sociale și motoarele de căutare care prelucrează date cu caracter personal, care trebuie să respecte condițiile specifice de securitate a prelucrării datelor.

(3) Senatul a propus, de asemenea, renunțarea la utilizarea sintagmei „rețea și sistem informatic”, întrucât aceste noțiuni care nu sunt interdependente exprimă lucruri diferite și pot exista de sine stătător.

Art. 2. — Opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de către Senatul României în ședința din 8 aprilie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 8 aprilie 2013.

Nr. 16.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 47**

din 12 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 113 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 113 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Marin Alexandru Octavian în Dosarul nr. 22.736/3/2012 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.487D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 1.021/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 22.736/3/2012, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 113 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Marin Alexandru Octavian cu ocazia soluționării unei cauze de contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin dispozițiile de lege criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 15, 16, 44 și 53, deoarece înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și a mijloacelor de transport este condiționată de achitarea amenzilor existente în evidența organului fiscal. În esență, autorul excepției este nemulțumit de faptul că, deși a achitat toate obligațiile fiscale ale vehiculului pe care dorește să îl înstrăineze, i se refuză eliberarea certificatului fiscal pentru neachitarea unor amenzi de circulație aferente unor contravenții săvârșite în timp ce conducea alte autoturisme.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 1.069/2009 și nr. 1.021/2011.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens face referire la Decizia nr. 1.021/2011. După cum se poate observa din cuprinsul acestei decizii, atât stabilirea interdicției propriu-zise, cât și aplicarea acesteia în toate situațiile în care există obligații fiscale neachitate, indiferent de natura lor, nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 113 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu următorul conținut: *„Pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și a mijloacelor de transport, contribuabilii trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor fiscale de plată datorate autorității administrației publice locale în a cărei rază se află înregistrat fiscal bunul ce se înstrăinează, potrivit alin. (2), inclusiv sumele reprezentând amenzi existente în evidența organului fiscal. Pentru bunul care se înstrăinează, impozitul datorat este cel recalculat pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică persoanei care înstrăinează, potrivit Codului fiscal.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 15 referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispoziția de lege criticată prevede că, pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și a mijloacelor de transport, este obligatorie atestarea achitării tuturor obligațiilor fiscale de plată datorate autorității administrației publice locale în a cărei rază se află înregistrat fiscal bunul ce se înstrăinează, inclusiv sumele reprezentând amenzi existente în evidența organului fiscal, sub sancțiunea nulității absolute a actului translativ de proprietate. În legătură cu acest aspect, instanța de contencios constituțional a statuat cu valoare de principiu că impunerea unei astfel de obligații este

motivată de necesitatea creării unui climat de stabilitate și securitate juridică, precum și de preocuparea statului în a găsi metode eficiente pentru a determina contribuabilul să își execute obligațiile fiscale, indiferent de natura și cuantumul lor. O asemenea măsură este expresia obligației pozitive a statului de a asigura ritmicitatea și certitudinea alimentării bugetului general consolidat. Prin urmare, faptul că legiuitorul a condiționat înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și a mijloacelor de transport de stingerea tuturor creanțelor fiscale ale titularului dreptului de proprietate nu echivalează cu instituirea unei incapacități de a vinde bunul în cauză, ci, din contră, o asemenea condiționare este menită să asigure în mod eficient îndeplinirea unei obligații legale și constituționale a persoanelor fizice sau juridice, și anume plata sarcinilor fiscale, indiferent de natura lor, la bugetele locale. Așa fiind, Curtea a constatat că dispozițiile de lege care instituie obligativitatea dobândirii certificatului de atestare fiscală drept condiție pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și a mijloacelor de transport sunt constituționale (Decizia nr. 1.069 din 14 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009).

De asemenea, Curtea constată că însuși textul constituțional referitor la garantarea dreptului de proprietate statornicește că

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 113 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Marin Alexandru Octavian în Dosarul nr. 22.736/3/2012 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 56

din 12 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu-Daniel Arcer.

limitele și conținutul acestuia sunt stabilite prin lege, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor condiții, care, dacă nu sunt respectate, fac ca valorificarea respectivului drept să nu mai fie posibilă. Astfel, departe de a constitui o negare a dreptului în sine, exigențele impuse de textul de lege criticat dau expresie ordinii de drept, precum și drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, cărora statul este ținut să le acorde ocrotire în egală măsură.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea constată că dispoziția de lege criticată se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale — înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și a mijloacelor de transport — fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

În final, Curtea reține că dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „NAC Industrii” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.668/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 37D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 decembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.668/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „NAC Industrii” — S.R.L. din București cu ocazia soluționării unei cauze de contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că posibilitatea organelor fiscale de a suspenda soluționarea unei contestații, potrivit art. 214 din Codul de procedură fiscală, a devenit deja o practică și încalcă prevederile Constituției și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Soluționarea unei contestații pe cale administrativă doar la finalul soluționării unui dosar penal are ca efect tergiversarea nejustificată a soluționării cererii, ceea ce contravine art. 21 alin. (3) din Constituție. De asemenea, consideră că textul criticat limitează accesul liber la instanța de judecată, ceea ce încalcă prevederile art. 53 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu următorul conținut: „(1) *Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:*

a) *organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;*

b) *soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.*

(2) *Organul de soluționare competent poate suspenda procedura, la cerere, dacă sunt motive întemeiate. La aprobarea suspendării, organul de soluționare competent va stabili și termenul până la care se suspendă procedura. Suspendarea poate fi solicitată o singură dată.*

(3) *Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare*

competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.

(4) *Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, invocă nerespectarea prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 189 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 15 aprilie 2010, și Decizia nr. 63 din 2 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 16 martie 2006, Curtea a statuat că, în materie fiscală, dispozițiile art. 214 din Codul de procedură fiscală reprezintă o reglementare similară celei cuprinse în art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă (în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2001 și prin Legea nr. 219/2005), potrivit căreia instanța putea suspenda judecata „când se ivesc indiciile unei infracțiuni, a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea”. În acest sens Curtea a reținut că „întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală [...]”. În același sens nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora „hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat, în fața instanțelor civile, cu privire la existența faptelor, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”. Pentru identitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în materie fiscală în ceea ce privește suspendarea facultativă a procedurii de soluționare a contestației formulate împotriva actelor administrative fiscale, și anume atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.

Totodată, cazul de suspendare a procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă, reglementat de art. 214 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, se referă la o situație de excepție, aceea în care organul care a efectuat activitatea de control fiscal sesizează organele de urmărire penală în urma depistării indiciilor asupra săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează a fi pronunțată în procedura administrativă. Este firesc ca, în virtutea principiului „penalul ține în loc civilul”, procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrative fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea, fie până la un termen stabilit de organul fiscal competent prin decizia de suspendare. Aceasta, deoarece hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă. În plus, decizia de suspendare este motivată, iar suspendarea poate fi solicitată o singură dată pe parcursul desfășurării procedurii administrative. În acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 1.237 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 15 decembrie 2008.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția din deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „NAC Industree” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.668/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 61

din 21 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, raportat la art. 28 alin. (1) din aceasta și la art. 322 din Codul de procedură civilă”, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.893/59/2011 și care formează obiectul Dosarului nr. 1.169D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

Acesta arată că, prin Decizia nr. 1.039 din 5 decembrie 2012, Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că nu pot face obiectul revizuirii hotărârile definitive și irevocabile pronunțate de instanțele de recurs, cu încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene, atunci când nu evocă fondul cauzei. Întrucât această decizie a fost pronunțată

ulterior sesizării Curții cu prezenta cauză, solicită respingerea, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.893/59/2011, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, raportat la art. 28 alin. (1) din aceasta și la art. 322 din Codul de procedură civilă”, excepție ridicată din oficiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire a unei decizii civile prin care a fost respinsă, însă nu pe fond, acțiunea în recurs formulată într-o cauză privind restituirea taxei pe poluare.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată arată că în speța de față se pune problema invocării din oficiu a inadmisibilității revizuirii pentru neîndeplinirea condiției evocării fondului prin hotărârea recurată. Or, în acest context, se impune evaluarea eventualei neconstituționalități a dispozițiilor art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, raportat la art. 28 alin. (1) din aceasta și la art. 322 din Codul de procedură civilă, având în vedere considerentele și dispozitivul Deciziei nr. 233 din 15 februarie 2011 prin care Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care nu permit revizuirea unei hotărâri judecătorești prin care, fără a se evoca fondul, s-au produs încălcări ale unor drepturi și libertăți fundamentale, încălcări constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Instanța de judecată consideră că există unele aspecte similare între cazul de revizuire reglementat de art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă și cel reglementat de art. 21 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, în sensul că, în ambele cazuri, revizuirea se întemeiază pe constatarea că o hotărâre irevocabilă pronunțată de o instanță română este contrară unor reglementări internaționale obligatorii pentru statul român — respectiv Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în cazul art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă, și dreptului Uniunii Europene, în cazul art. 21 alin. (2) din Legea nr. 554/2004.

Dispozițiile de lege atacate încalcă obligația respectării dreptului Uniunii Europene și principiul priorității acestuia față de reglementările interne, prevăzute de art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, dar și obligația generală a statului român de a respecta dispozițiile cuprinse în tratatele ratificate de statul român, prevăzută de art. 11 alin. (1) din Legea fundamentală. Or, România a ratificat, prin Legea nr. 157/2005, Tratatul privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, iar art. 4 alin. 3 teza a doua din Tratatul privind Uniunea Europeană, instituind principiul cooperării loiale, prevede că „statele membre adoptă orice măsură generală sau specială pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor care decurg din tratate sau care rezultă din actele instituțiilor Uniunii.”

Prin urmare, impunerea condiției evocării fondului în cererile de revizuire întemeiate pe o pretinsă încălcare a dreptului Uniunii Europene apare ca excesivă, în condițiile în care o asemenea încălcare poate fi săvârșită și prin hotărâri care nu evocă fondul cauzei, neexistând, așadar, vreo justificare pentru crearea unui regim distinct de admisibilitate a revizuirii pe acest motiv. Instanța de judecată admite că revizuirea întemeiată pe dispozițiile art. 21 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 nu este condiționată de pronunțarea de către Curtea Europeană de Justiție a unei hotărâri prin care să se rețină încălcarea dreptului Uniunii Europene în speță, însă aceasta este o condiție ce nu privește admisibilitatea cererii de revizuire, ci temeinicia acesteia.

Referitor la faptul că, în prezent, dispozițiile art. 21 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 sunt abrogate prin Legea nr. 299/2011, instanța de judecată mai precizează că în cauză devin incidente considerentele și dispozitivul Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, astfel că excepția de neconstituționalitate este admisibilă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, făcând referire la opinia exprimată în Dosarul nr. 677D/2012 al Curții Constituționale, apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În urma declarării ca neconstituționale a prevederilor art. 21 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 554/2004, Parlamentul avea obligația, potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, de a pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. În exercitarea funcției sale legislative, ca unică autoritate legiuitoare a țării, Parlamentul poate decide să nu mai reexamineze legea sau dispozițiile din conținutul ei declarate ca neconstituționale și să le scoată din circuitul civil. Ca atare, Parlamentul a adoptat Legea nr. 299/2011 prin care au fost abrogate prevederile art. 21 alin. (2) din Legea nr. 554/2004. Or, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competență exclusivă a legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare din oficiu, prevederile art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, raportat la art. 28 alin. (1) din aceasta și la art. 322 din Codul de procedură civilă. Curtea observă că, în realitate, dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 și ale art. 322 din Codul de procedură civilă constituie cadrul legislativ în care se interpretează dispozițiile art. 21 din Legea nr. 554/2004, astfel încât va reține ca obiect al excepției invocate aceste din urmă dispoziții. Prevederile art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, abrogate la data sesizării Curții Constituționale prin articolul unic din Legea nr. 299/2011 pentru abrogarea alin. (2) al art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 916 din 22 decembrie 2011, aveau următorul conținut:

„(2) *Constituie motiv de revizuire, care se adaugă la cele prevăzute de Codul de procedură civilă, pronunțarea hotărârilor rămase definitive și irevocabile prin încălcarea principiului priorității dreptului comunitar, reglementat de art. 148 alin. (2), coroborat cu art. 20 alin. (2) din Constituția României, republicată.(...)*”

Normele constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 11 alin. (1) referitoare la obligația statului român de a îndeplini întocmai și cu bună-credință obligațiile ce îi revin din tratatele la care este parte, ale art. 148 alin. (2) referitoare la principiul priorității de aplicare a prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene și a celorlalte reglementări europene cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne, și ale art. 148 alin. (4) privind atribuția Parlamentului, Președintelui României, Guvernului și autorității judecătorești de garantare a ducerii la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alin. (2). Totodată, sunt invocate dispozițiile art. 4 alin. (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (versiunea consolidată), publicată în Jurnalul Oficial C 326 din 26 octombrie 2010, text care reglementează principiul cooperării loiale dintre Uniune și statele membre, precum și obligația pozitivă a statelor membre de a adopta orice măsură generală sau specială pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor care decurg din tratate sau care rezultă din actele instituțiilor Uniunii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prin Decizia nr. 1.039 din 5 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 29 ianuarie 2013, Curtea Constituțională a constatat, printre altele, că prevederile art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că nu pot face obiectul revizuirii hotărârile definitive și irevocabile pronunțate de instanțele de recurs, cu încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene, atunci când nu evocă fondul cauzei.

Prezenta excepție de neconstituționalitate este invocată din oficiu de aceeași instanță judecătorească ce a sesizat Curtea Constituțională și cu excepția de neconstituționalitate soluționată prin decizia de mai sus. Excepția de față este motivată, în esență, din perspectiva încălcării, prin dispozițiile art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 554/2004, a aceluiași norme fundamentale invocate și în cauza în care Curtea a constatat neconstituționalitatea acestui text legal.

Având în vedere prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, raportat la împrejurarea că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată anterior pronunțării Deciziei nr. 1.039 din 5 decembrie 2012, rezultă că aceasta urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.893/59/2011.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 70

din 21 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Way Media” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 15.736/299/2011 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.462D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, apreciind că nu se impune reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, reprezentată de Decizia nr. 287 din 27 martie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 15.736/299/2011, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Way Media” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat permite abuzul de drept și arbitrarul. Arată că, de vreme ce, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, contravențiile sunt incluse în sfera acuzațiilor de natură penală la care se referă art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sarcina probei trebuie să revină organului constatator, cu respectarea principiului legalității probelor. În această situație, procesul-verbal trebuie obligatoriu să fie semnat și de un martor-asistent. Rolul martorului-asistent nu este de a depune mărturie cu privire la faptă, ci de a susține corectitudinea întocmirii procesului-verbal de contravenție, sub aspect procedural.

Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că textul de lege criticat are în vedere ipoteza în care în mod obiectiv nu există posibilitatea prezenței unui martor. Subliniază că orice neajuns procedural anterior sesizării instanței este suplinit prin numeroasele garanții procesuale din faza de judecată, instanța fiind cea care face cenzura de rigoare a actului dedus judecătii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, respectiv deciziile nr. 287 din 27 martie 2012 sau nr. 584 din 5 iunie 2012.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt constituționale, precizând că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 676 din 15 decembrie 2005, nr. 299 din 11 martie 2008 și nr. 584 din 5 iunie 2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Way Media” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 15.736/299/2011 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următoarea redactare: „(3) În lipsa unui martor agentul constatator va preciza motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod.”

În opinia autorului excepției, sunt nesocotite dispozițiile art. 24 alin. (1) din Constituție care garantează dreptul la apărare și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat a mai format obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.353 din 19 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 9 decembrie 2010, în acord cu jurisprudența sa anterioară, Curtea a reținut caracterul constituțional al prevederilor art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. În acest sens, a observat că, prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, s-a reținut că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii adevărului.

De asemenea, prin Decizia nr. 287 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 1 iunie 2012, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate stabilesc o regulă de procedură clară, precisă, de natură să ofere suficiente garanții care să împiedice încheierea abuzivă a procesului-verbal fără participarea contravenientului și să protejeze dreptul la un proces echitabil al acestuia.

În cauza de față își mențin valabilitatea atât cele statuate prin considerentele deciziilor menționate, cât și soluția pronunțată de instanța de control constituțional cu acele prilejuri.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind împuternicirea persoanelor din cadrul aparatului de inspecție economico-financiară de a constata contravențiile și a aplica sancțiunile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice

Având în vedere prevederile art. 59 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice,

în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se împuternicesc persoanele din cadrul aparatului de inspecție economico-financiară, așa cum este definit de art. 3 alin. (1) din Normele metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 101/2012, să constate contravențiile și să aplice sancțiunile conform prevederilor art. 59 alin. (2) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice.

Art. 2. — Direcția generală de inspecție economico-financiară și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor lua măsuri pentru aplicarea și ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

București, 3 aprilie 2013.

Nr. 435.

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 559 din 28 martie 2013

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Nr. M.26 din 25 martie 2013

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 34 din 4 aprilie 2013

SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
Nr. 8.157 din 4 aprilie 2013

ORDIN

privind modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale, al ministrului apărării naționale, al ministrului administrației și internelor și al directorului Serviciului Român de Informații nr. 1.453/M.34/18.769/10.161/2011 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea, funcționarea și structura Comisiei centrale de contestații din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, precum și pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea, funcționarea și structura comisiilor de contestații din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații

Pentru aplicarea prevederilor art. 150 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor:

— art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 10/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice;

— art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare;

— art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 23 alin. 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, ministrul apărării naționale, ministrul afacerilor interne și directorul Serviciului Român de Informații emit prezentul ordin.

Art. I. — La anexa nr. 2 din Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale, al ministrului apărării naționale, al ministrului administrației și internelor și al directorului Serviciului Român de Informații nr. 1.453/M.34/18.769/10.161/2011 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea, funcționarea și structura Comisiei centrale de contestații din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, precum și pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea, funcționarea și structura comisiilor de contestații din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 9 mai 2011,

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Mariana Câmpeanu
Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

cu modificările ulterioare, alineatul (2) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Comisiile de contestații prevăzute la alin. (1) se organizează și funcționează pe lângă Departamentul pentru relația cu Parlamentul și informare publică din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Direcția generală financiară din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și, respectiv, Direcția generală financiară din cadrul Serviciului Român de Informații.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

Directorul Serviciului Român de Informații,
George-Cristian Maior

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

